

# ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годинъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованія-та трѣба всякога да сѣ придѣланы и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, или въ пощенскы тѣмбры (пулове), Пѣмскы, Прусскы, Русскы и Французскы, на Редактора-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣ вѣстиватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 3 АВГУСТЪ 1878.

Брой 31.

## ОГНЕННА-ТА ПЕЩЬ. (\*)

“Нашій Богъ, комуто ный служимъ, възможенъ е да ны отърве отъ горѣщѣ-тъ огненнѣ пещь.” Исторія-та на трима-та Еврейскы плѣнници, хвърлени въ единъ огненнѣ пещь завѣрность-тъ имъ на Бога, и чудесно избавени, всѣкога е била источникъ за насърченіе и за подкрѣпленіе на Божіи-тъ людіе. Както единъ источникъ на благъ водъ потушава жаждѣ-тъ на жедни-тъ пѣтешественици, така и исторія-та на Седраха, Мисаха и Авденаго е поддържала мъченици-тъ на минжлы-тъ поколѣнія. Въ тѣзи исторіи ный виждамы бѣдственното и смутително-то състояніе на всякой человекъ въ усилены врѣмена; защото въ неѣ сѣ прѣдставены врѣмена на скърбъ и на некушенія, врѣмена на гоненія заради правдѣ-тъ, и такыва врѣмена, когато, за да има мирна свѣсть, человекъ е принуденъ да сѣ бори много и да страда много. Всѣкого отъ насъ може да постигнѣтъ такыва злощастія, и слѣдвателно ный трѣба да бѣдемъ готови за да отблъснемъ всичко що бы сѣ испрѣчило на пѣть-тъ на нравственнѣ-тъ и духовнѣ-тъ напрѣдѣкъ. Това като е тѣй, каквы уроцы можемъ да научимъ отъ горѣпоменѣ-тъ исторіи?

1. Ный смы дѣлѣни да вършимъ вынжгы онова което е право. Врѣмена-та сѣ промѣняватъ, обстоятелства-та не свѣтъкога сѣщѣ-тъ; но Богъ, право-то, и нравственна-та длѣжность оставатъ всѣкога неизмѣнны. Опасности ако ны угрожаватъ, похоти ако ны увличатъ, пріятелі ако ны съблазняватъ, сребро и злато ако ны некушаватъ, ный смы дѣлѣни да сѣ въорѣжимъ духомъ противъ тѣзи си врагове и да ги побѣдимъ.

Какъ да избѣгваме опасности-тъ? За да побѣдимъ единъ опасность, поѣкога най-добро-то средство е да ѣмъ поерѣщнемъ. Богъ поѣкога самъ въвежда свои-тъ людіе въ опасность, за да ги изведе изъ неѣ безопасно. Вынжгы е безопасно да бѣдемъ тамъ дѣто Богъ ни поставя, и да ходимъ тамъ дѣто той ни проважда. Рассказватъ че когато Лютеръ жевѣялъ въ Ерфуртскы-тъ мѣнастырь, въ Ерфуртъ сѣ появила чума, която върдувала съ голѣмъ свѣрѣность. Отъ събратія-та Лю сровы мнозина бѣгали прѣдъ чумѣ-тъ; тѣ придумвали и Лютера да побѣгне заедно съ тѣхъ. Тѣ му говорили че животъ-тъ е драгоцѣненъ и че не трѣба да го излагамы на опасность; но той отговарялъ че негова-та длѣжность му заповѣдала да остане съ болны-тъ и съ умирающы-тъ. “Азъ, е сѣмъ Св. Ап. Павелъ,” говори тѣй, “азъ сѣ боѣжъ отъ смъртъ-тъ, но има нѣща по-лошы отъ самъ-тъ смъртъ; ако умрѣ, нека умрѣ.” Този духъ е въодушевѣвалъ и мъченици-тъ за пѣтъ-тъ въ всякы-тъ вѣкове.

(\*) Дан. гл. 3.

Поѣкога ваши-тъ другари и пріятелі сѣ наклонни да вы некушаватъ. Може-бы да сѣ видѣли нѣкои голѣмы добрини отъ тѣхъ и да имъ сѣ задѣлжени. Нанѣстниж, мъчно е да сѣ отрече на единъ благодѣтель. Първа-та длѣжность на человекъ, обаче, не е къмъ пріятелі-тъ му. Прѣди венчко, человекъ трѣба да бѣде вѣренъ на Бога и на свои-тъ свѣсть, за да бѣде полезенъ на пріятелі-тъ си. Ако единъ человекъ не е вѣренъ Богу, то какъ ще бѣде вѣренъ на пріятелі-тъ си?

Много человекы сѣ некушаватъ така ежщо отъ любовь-тъ за злато и сребро. Тѣ може-бы да сѣ изгубили имотъ-тъ си и да сѣ въ голѣмъ нуждѣ. Въ такыва обстоятелства тѣ сѣ готови да сѣ ползуютъ отъ всякой благопріятенъ случай за да печелятъ много. Тѣ сѣ готови да вѣщѣятъ въ всѣко беззаконно прѣдпріятіе, безъ да гледатъ че то ще повреди характеръ-тъ имъ и че ги унизи прѣдъ человекы-тъ. Внимаи, пріятелю! Не съизволявай да продадѣшъ свѣсть-тъ си и самоуваженіе-то си за пары. Помысли си колко пагубно е да вършимъ единъ работѣ, която унижава и съсыпва и тѣло-то и душѣ-тъ! Сирамашія-та е по-добра отъ безчестия-тъ печалбѣ. Характеръ-тъ е хилѣды пѣти по-скѣпоцѣненъ отъ злато-то. Единъ отличенъ Христіанинъ ималъ обычаи да казва: “Първо-то ми правило, още отъ младость-тъ ми, бѣше да правѣмъ онова, което свѣсть-та ми казва че е моя длѣжность, като оставямъ слѣдствія-та на Бога. Азъ вынжгы сѣмъ слѣдвалъ това правило, и нѣмамъ никакъжъ причинѣ, за да сѣ оплачѣмъ отъ него. Напротивъ, мѣ гѣ да кажѣ че то е единъ пѣтъ който води къмъ всѣко благоденствіе, и азъ ще носочѣ този пѣтъ и на дѣца-та си.”

2. Богъ промышлява за избавленіе-то на върны-тъ си людіе. “Понеже положи въ мене любовь-тъ си,” говори Богъ чрѣзъ Исакъ Моѣше-тъ, “за то ще го (рабъ-тъ си) избавѣмъ; ще го турѣмъ въ безопасность.” Значителни примѣри за истинность-тъ на това сѣ намиратъ въ Слово-то Божіе. Иосифъ и стари-тъ патриархъ, Моисей и Давидъ, Даниѣлъ и другари-тъ му, Петръ въ тъмницѣ-тъ, и Павелъ въ пѣтешествія-та си — всички-тъ тѣзи сѣ примѣри за тѣзи истинѣ. Много събитія прѣзъ животъ-тъ на тѣзи мъжіе показватъ че Богъ никога не забравя свои-тъ людіе, и че той постоянно бди прѣдъ намижъ стѣпѣжъ за да имъ избави отъ опасность.

Богъ може да пзбави свои-тъ людіе и въ такъвъ случай, когато ный не виждамы никакъжъ възможность за да сѣ отървѣтъ стѣ належа-тъ опасость. Истинъ е, че той може да намѣи за добръ да понесѣтъ непрѣмѣнно нѣкое тежко брѣме, но той може и да го отнеме. “Когато минувашъ прѣзъ воды-

тъ сѣ тебе ще бѣдѣ: и прѣзъ рѣкы-тъ, не ще те потопятъ: когато ходишъ прѣзъ огнь-тъ, ты нѣма да сѣ изгорѣшъ, и пламы-тъ не ще те опали.” Когато Седрахъ, Мисахъ и Авденаго изтѣзли изъ ерѣдъ огнь-тъ, зрители-тъ видѣли че огнь-тъ нѣмалъ силѣ върху тѣла-та имъ, “и косемъ отъ главѣ-тъ имъ не бѣ изгорѣлъ, и шалвари-тъ имъ не бѣхъ сѣ измѣнили, нито миризма отъ огнь бѣ прѣмнижла върху тѣхъ.” Ный смы виждамы тоже Христіани, които сѣ прѣмнижували прѣзъ ужасны мъжіе и страданія, безъ обаче да сѣ оставяли нѣкои печалны слѣды въ тѣхъ. Причината на това е тѣзи, че тѣ сѣ были подъ божественно вліаніе. Богъ, както е упѣзѣлъ Еврейскы-тъ плѣнници въ огненнѣ-тъ пещь, така той пѣзи и всички-тъ които некатъ отъ него помощь и подпоркѣ.

3. Богъ самъ присѣтѣствуе за да избави свои-тъ людіе. Когато трима-та Еврейскы плѣнници были хвърлени въ огненнѣ-тъ пещь, единъ образъ на Божіе присѣтствіе сѣ явилъ въ неѣ. “Не хвърлихмы ли трима мъжіе вързаны въ огнь-тъ?” Попыталъ изумленно Навуходоносоръ. “Нанѣстниж, царю,” отговорили царскы-тъ чиновници. “Ето, реклъ той, “азъ гледамъ чѣтырма мъжіе развързаны, и ходятъ въ ерѣдъ огнь-тъ, и повреда нѣма на тѣхъ: и зракъ-тъ на четвѣръ-тъ е подобенъ сыну Божію.” Подъ име-то Сынъ Божій Навуходоносоръ е разумѣвалъ ангелъ Божій, както това сѣ изяснява по-послѣ; но съ тѣзи си думы той е изрекълъ, безъ да знае, единъ цѣлѣ истинѣ. Библейскы-тъ тълкователи съгласно припознаватъ че Навуходоносоръ е видѣлъ Сына Божія прѣдъ въплоченіе-то му.

Да кажемъ на кратко, страданія-та и мъжіе-тъ, колкого тежки и не носы и да сѣ, человекы-тъ могатъ да ги носятъ безгрыжно въ присѣтствіе-то Исусъ Христово. Прочее, всякой Христіанинъ може радостно да поерѣща всякавы мъчнотіи и скърби като сѣ уповава на Божіи-тъ помощь и защитѣ.

Най-высоко-то блаженство косто человекѣска-та душа може да има е да усѣщамы любовь-тъ а Бога къмъ насъ, и нашѣ-тъ любовь къмъ Него. Когато Богъ ны обыча, негово-то сѣрдце сѣ приближава къмъ насъ, и съ него заедно всячко косто Той може да ни даде. Всички-тъ средства на силѣ-тъ му, всички-тъ свѣти на мудрость-тъ му, венчаката драгоцѣнность на общанія-та му, и всички-тъ дарбы на Духъ-тъ му, сѣ на наше расположеніе, ако само наши-тъ сѣрдца сѣ отворены да ги пріематъ. Да познаваме и да вѣрваме любовь-тъ, койкто Богъ има къмъ насъ, е начало-то на Христіанскы-тъ животъ, исторія-та на Христіанскѣ-тъ опытность, и пѣлнота-та на Христіанскѣ-тъ радость. Богъ

да мя обыча, и при това да ми откаже нѣщо за мое-то добро, е съвѣмъ невѣзможно, защото тогава той бы прѣстанѣлъ да е Богъ. Да мыслижъ че Христость може да е пострадалъ за мене, и при това да ми отрече нуждиж-тъ подпоркѣ за да носѣ кръстѣ-тъ му слѣдъ него, е безумно, защото тогава той трѣба да е умрѣлъ напрѣзно.

Нѣкои Христіани мыслятъ че ведѣтъжъ като сѣ были некупени отъ грѣхове-тъ си, тѣ пѣматъ нуждѣ да сѣ грыжѣтъ за тѣхъ всѣкидневно прѣзъ живота си. Тѣ не сѣ готови да умрѣтъ сега, и за това тѣ ще мыслятъ за тѣхъ когато приближѣтъ да умрѣтъ. Тѣ не сѣ грыжѣтъ да иматъ чистѣ свѣсть прѣдъ Бога ежеминутно. Тѣ прѣдпочитатъ да чакатъ, и така малкы-тъ грѣхове растѣтъ въ тѣхъ. Тѣхны-тъ сѣрдца биватъ безпокойны, вѣра-та имъ смутена, надежда-та имъ тъмна и животъ-тъ имъ пороченъ. Не вреди, казватъ тѣ, накопецъ ный ще бѣдемъ добры, и ще сѣ радовамы на небе-то. Тѣ казватъ че понеже смы оправдани чрѣзъ вѣрѣ-тъ, ный имамы миръ съ Бога, чрѣзъ Господа нашего Исуса Христа (Рим. 5; 1); но ако трѣба да имамы постояннѣ миръ и растѣщѣ силѣ да служимъ на Бога, ный трѣба да помнимъ че смы оправдани чрѣзъ Христа за да можемъ да сѣ освѣтимъ чрѣзъ Духа Святаго. Ный не трѣба да отлагамы нищо за умирѣющы-тъ часть, но да държимъ вынжгы свѣсть-тъ си чистѣ прѣдъ Бога, и да живѣемъ споредъ неговы-тъ заповѣди, ако некамы да не сѣ посрамимъ когато ны повыка.

Когато Г. Н. Бидлъ бѣ прѣдѣдатель на Банкѣ-тъ на Съединены-тъ Дѣржавы, той извади отъ служѣ-тъ си единъ момѣкъ, защото послѣдній-тъ не щѣше да сѣ покора на заповѣдѣ-тъ му да работи въ Св. Недѣлѣж. И така младый-тъ мъжъ загуби мѣсто-то си, защото не некаше да прѣстѣпни единъ отъ Божіи-тъ заповѣди. Слѣдъ нѣколко деня управители-тъ на другъ единъ банкѣ, като търсѣхъ единъ сѣкровищникъ, отправи-хъ сѣ до Г. Бидла и го попытахъ дали той знае нѣкой вѣренъ человекъ, комуто да повѣрятъ сѣкровищѣ-тъ служѣжъ. Той имъ прѣпорѣчи онзи самый-тъ момѣкъ, като имъ каза: “Можете да му сѣ повѣрите защото той отказа да работи за мене въ Недѣленъ день. Боящи-тъ сѣ отъ Бога сѣ человекы достойни за повѣреніе.”

Когато венчкы-тъ народи сѣ расположили да побѣждаватъ непріятелі-тъ си съ орѣжіе-то на добродѣтель-тъ, тогава не ще има нуждѣ отъ военны орѣжія.

Богатъ е онзи, който не може да осиромашѣ отъ загубы.



## АФОРИЗМЫ ИЛИ КРАТКИЕ ИЗРЕЧЕНИЯ ПО ВЪСПИТАНИЮ-ТО.

4. *Воспитание и навыки.*

Научи дѣте-то въ начало-то на пѣть-то му, и не ще да ся уклони отъ него нито когато оstarѣе. — *Соломонъ.*

Въспитаніе-то е развитіе на умъ-тъ споредъ нѣкакъ идеѣ. — *Шварцъ.*

Никакво учение не е достаточное ако чловѣкъ не ся научи чрѣзъ въспитаніе-то да го тури въ дѣйствиіе. — *Стовъ.*

Само съ прѣподаване, колкото обширно и подробно и да е то, ты не можешъ да научишъ одного чловѣка да направилъ едни обуча — той трѣба да ся упражнява самъ. — *Джонсонъ.*

Естество-то развива всички-тъ чловѣчески способности чрѣзъ упражненіе, и нарастваніе-то имъ зависи отъ употребленіе-то имъ. — *Песталоци.*

Умъ-тъ ся усъвършенствува не чрѣзъ знаніе, но чрѣзъ дѣятелность. — *Аристотелъ.*

Онова, къмъ което трѣба да ся обръща най-големо вниманіе при въспитаніе-то, е да гледа чловѣкъ на какви навыки ся приучава. — *Лонъ.*

Безпрѣдѣлно добро произхожда отъ добры навыки, които сѣ слѣдствие на вліяніе-то на добры примѣры, добры сношенія, и добры познанія. Правдивость-та ся придобива чрѣзъ добры права. — *Платонъ.*

Само чрѣзъ навикъ чловѣкъ може да ся ползува отъ мъдрость-тъ който той вече е придобилъ. — *Питагоръ.*

Единъ чловѣкъ не е образованъ до когато той не може въ извънредны обстоятелства да събере умственны-тъ си силы и да ги направѣе за да извърши прѣдпріятіе-то си. — *Вестеръ.*

Упражнение-то е великий-тъ учитель. — *Кармилъ.*

Навикъ-тъ е една сила която не о въ нашъ волихъ да ѣхъ употребяваны или не; ный можемъ да ѣхъ употребяваны за добро или за зло, но ный не можемъ да избѣгнемъ дѣйствиѣ-та ѣ. — *Кюппе.*

Хумболтъ, единъ отъ велики-тъ естествоиспытатели, дава едно любопытное описаніе на първо-то землетресеніе което той видѣлъ. То ся случило въ Куменъ (Южнъ Америкъ). Първото потрясване дошло слѣдъ единъ чуднъ тишинъ. То причинило едно землетресеніе въ умъ-тъ му, защото то унищожило изведиждъ всички-тъ му понятія за безопасность-тъ на земѣ-тъ. Той не можалъ вече да ся наслонява на земѣ-тъ, който той до този день усѣщалъ толкова твърдъ подъ нозѣ-тъ си. Той ималъ само една мисль — всеобщо, безгранично разореніе. Даже крокодили-тъ бѣгали отъ рѣкѣ-тъ Ороноко въ лѣсове-тъ; кучета-та и свиніе-тъ были безсилны отъ страхъ. Цѣлый-тъ градъ ся виждалъ като "огнище на разореніе". Кѣща-та не можали да бѣдѣтъ прибѣжище за никого, защото тѣ падали въ развалины. Той ся обръжалъ къмъ дървета-та, но тѣ были съборены. Идуща-та му мисль была да побѣгне въ горы-тъ, но тѣ сѣ клатяли като пѣяницы. Послѣ той погледналъ къмъ море-то, но и то побѣгнѣло; и кораби-тъ, които прѣди нѣколко минуты были въ дълбокъ водѣ, сѣ люлѣяли върху голый-тъ пѣськъ. Послѣ въ недоумѣніе-то си той погледналъ нагорѣ, и видѣлъ че само небе-то было съвършенно тихо и непоклонено.

Чловѣци-тъ повече ся трудятъ да скривать пороци-тъ си отколкото да ся очистиатъ отъ тѣхъ.

## РОБЕРТЪ КОЛЕЖЪ.

Слѣдующе то е едно скратеніе на оригинални-тъ слова на ученици-тъ, които свършихъ тѣзи години курсъ-тъ на науки-тъ си въ Робертъ Колежъ.

Христо Михайловъ, Българинъ, говори прѣвъ върху *Френскъ-тъ Революцій*. Прѣди почнуваніе-то на тѣзи революцій, деспотизмъ-тъ на Френскъ-тъ Монархій и тиранство-то на аристократы-тъ и на Духовенство-то въ Франціѣ толкова угнетявахъ народъ-тъ щото нужда-та за прѣобразованія станѣ вопиюща. Това бѣ оправдателна-та причина на Френскъ-тъ Революцій. Тя, обаче, както всяка революцій, бѣ придружена съ ужасны прѣстѣпленія и кръвопролитія. Тя нанесе голѣмъ ударъ на Западны-тъ деспотически Државы, и показа ченское Правительство не може да почива на здравъ и непоколебимъ основъ, ако то не придобие любовь-тъ и поддржжж-тъ на подданици-тъ си. Съ единъ рѣчь, Френска-та Революцій, колкото ужасна и да е была, тя е съдържала въ себе ся сѣмена на нынѣшнъ-тъ гражданскъ свободѣ.

Арманатъ Жукнаворіанъ, Арменецъ, говори върху *Всѣмъ-то естество-то на чловѣка надъ естество-то*. Исторія-та на чловѣчески-тъ родъ е единъ постоянствъ на прѣдѣлъ. Чловѣкъ въ дѣтство-то си е най-слабо-то животно, но въ пълнъ-тъ му възраст ный намирами че всяко-то естество е подчинено нему. Племена, които едно врѣме сѣ различавали твърдъ малко отъ скотове-тъ, днесъ ся почитатъ за най-образованы и най-просвѣтены. Причина-та на това ся намира въ борж-тъ на чловѣчески-тъ родъ съ външно-то естество. Войны-тъ сѣ опустошавали свѣтъ-тъ, но оѣзи, които сѣ ся борили съ естество-то и сѣ го подчинили на себе си, сѣ ползували всички-тъ народы. Но какво е завоеваніе-то на естество-то? Естество-то безъ боржъ дава твърдъ малко плодъ, но побѣдително то естество слага прѣдъ нозѣ-тъ на чловѣка всички-тъ си съкровища. Пара-та, която е една отъ най-големы-тъ силы въ естество-то, е станѣла слуга на чловѣка. Днесъ планины ся уравнивать, долины ся исплнѣтъ, рудницы ся отварятъ, и пристанища и желѣзници ся построявать. Всички-тъ тѣзи сѣ доказателство за завоеваніе-то на естество-то отъ чловѣка. Днесъ електричество-то, свѣтлина-та, топлина-та и други вѣтрѣшны силы на естество-то ся употребявать така щото да служатъ за разны полезны нѣща на чловѣка. Всѣмъ-то естество-то на чловѣка надъ естество-то, обаче, не ся е придобило просто отъ единъ физическъ силъ, но отъ неговъ-тъ высокъ умственъ силъ. И така чловѣкъ, вмѣсто да е робъ, той е завоеватель; но той длѣжи това на Оногова който му е далъ силъ-тъ да побѣди естество-то.

Стефанъ Матеевъ, Българинъ, говори върху *Соціализмъ-тъ*. Несъвършенство-то е частъ отъ чловѣческо-то естество. Това несъвършенство е онова противъ което Соціализмъ-тъ отправя своитѣ стрѣлы. Соціалисти-тъ казвать че е неправедно дѣто едни сѣ принудени да работятъ деня и ноця за да придобѣятъ дневны си хлѣбъ, а други да живѣятъ въ роскошества. Тѣ ненавѣждатъ почести-тъ и достоинства-та въ общество-то и всякъ формъ на власть. Тѣ некатъ едно съвършенно прѣустройство на общество-то, въ което всички-тъ хора да бѣдѣтъ равны. Тѣ намправъ поддржжж въ работническы-тъ класъ у всички-тъ народы

като му казвать че той нищо нѣма да изгуби но ще спечели чрѣзъ събараніе-то на настоящы-тъ редъ на общество-то. Това отчасти изяснява на прѣдѣлъ-тъ който Соціализмъ-тъ прави. Но чрѣзмѣрности-тъ и прѣстѣпленія-та на Соціалисти-тъ въ Германіѣ и въ други земн починжж да отварятъ очи-тъ на хора-та и да имъ показвать опасность-тъ на учения-та имъ.

Соціалисти-тъ казвать че земны-тъ произведенія сѣ расподѣлены неправедно, и че тѣхна длѣжность е да поправятъ тѣзи неправдѣ. Но това е извѣтъ силитѣ имъ. Тѣ поддржжжатъ че трѣба да има равны права за всички-тъ хора, но тѣ немогътъ да установятъ равны условія, защото естество-то не е дало на чловѣци-тъ еднаквы способности, и слѣдователно то е противъ таково равенство. Тѣ казвать още че всяко Правительство е длѣжно да достави работѣ на работници-тъ, да опрѣдѣли работны-тъ имъ часове и платжж-тъ който тѣ трѣба да пріематъ. Но такыва мѣрки, освѣн дѣто сѣ вѣнъ отъ силы-тъ на кое-да-е Правительство, быхъ направили всички-тъ хора като машины, и быхъ турили прѣградъ на лично-то развитіе и на частны-тъ прѣдпріятія. Такыва сѣ по-главны-тъ доказателства на Соціалисти-тъ.

Въпросъ-тъ сега е, какво е нужно за противодѣйствиіе-то и оборваніе-то на Соціалистически-тъ учения? Нищо друго освѣнъ едно всеобщо, етннн и всестранно образование. Хора-та щомъ ся научатъ че тѣзи учения сѣ съспителны, тѣ ще ги отхвърлятъ. Не топове но училища, не крѣпости но нравственнн и умственнн образование е нужно за ограниченіе-то на Соціализмъ-тъ. Колкото по-скоро това ся проумѣе, толкова по-добрѣ ще бѣде за миръ-тъ и за благоденствіе-то на общество-то.

Дикранъ Осганъ, Арменецъ, говори върху *Спекуляцій-тъ (играніе-то) съ общы фондове*. Той изложи много ясно неправдѣ-тъ и вредѣ-тъ отъ играніе-то съ общы фондове по Борсы-тъ и другадѣ.

Христо Бъркаловъ, Българинъ, говори върху *Сжичинскъ-тъ причинъ на нынѣшнъ-тъ на прѣдѣлъ*. Едно сравненіе на минѣло-то съ настоящее-то показва единъ чуднъ противоположность. Минѣло-то е пълно съ политически, умственны и религіозны прѣвраты. Всякой отъ тѣзи прѣвраты е спомогналъ значително за чловѣчески-тъ на прѣдѣлъ. Нѣма съмнѣніе че нравственнн и умственнн ный стоимъ по-горѣ отъ наши-тъ прадѣды.

Нѣкон търсятъ причинъ-тъ на нынѣшнъ-тъ на прѣдѣлъ въ Реформацій-тъ, други — въ Френскъ-тъ Революцій, а трети — въ изобрѣтенія-та. Сжичинска-та причина, обаче, трѣба да ся търси още по-назадъ; тя ся намира въ самый-тъ чловѣчески-тъ умъ. Той е надаренъ отъ Създателъ-тъ съ такыва способности щото той постоянно ся стреми къмъ по-высоко-то, по-добро-то и по-благородно-то. Слѣдователно, основна-та причина въ всички-тъ умственны и духовны прѣвраты ся намира въ на прѣдѣльны-тъ качества на умъ-тъ. Отличныи-тъ писатель Бжклъ казалъ че "нынѣшна-та цивилизація ся длѣжи на всѣмъ-то естество-то." Но за пълно-то и всестранно-то развитіе на чловѣчески-тъ умъ ся изиска пълна свобода.

Григоръ Елигузелианъ, Арменецъ, говори върху *Наполеона I*. Той изложи добрѣ-тъ странъ на неговъ-тъ дѣла като отговоръ на оѣзи които го наричатъ

властолюбивъ и свирѣлъ чловѣкъ, сключи че не трѣба да го осѣжда строго.

Уилямъ Джу, Англичанинъ, говори върху *Характеръ-тъ на Джонъ Стюартъ Милъ*, единъ отличенъ Англіискы снѣтель. Този мжжъ притяжавалъ извѣстны умственны способности и специалнъ голѣмъ славъ съ свои-тъ философически и политически списанія. Тѣ были прѣдразсѣдоченъ противъ всѣхъ религіѣ, и за това не вѣрвалъ въ нищо. Ако и да былъ богатъ и честенъ чловѣкъ, той прѣвъ всичкы-тъ си жнѣния намправалъ въ печално и умышленно-то положеніе.

Павелъ Екзакустосъ, Гръкъ, говори върху *Смъртъ-тъ на Сократа*. Тѣмъ чудно нѣщо е дѣто много чловѣци най-высоки начала сѣ ся пріемали въ злѣ отъ оѣзи между които сѣ жнѣния. Начала-та на тѣзи чловѣци сѣ бы толкова по-горни отъ начала-та на еме-то имъ, щото населеніе-то, заслѣдъ отъ невѣжество и суевѣріе, възставъ противъ тѣхъ и ги убивало. Сократъ, най-добродѣтельный-тъ чловѣкъ, въ оѣ врѣме, былъ обвиненъ че не приповѣдалъ боговъ-тъ, на които народъ-тъ кланялъ и че развратявалъ нравы-тъ младежи-тъ чрѣзъ свои-тъ учения. Слѣдствіе на това обвиненіе, той бѣ хвърленъ въ темницѣ и осѣденъ смъртъ.

## ПОЛИТИЧЕСКЫ ПОВИНЫ.

## БЕРЛИНСКЫ-ТО ДОГОВОРЪ.

(Продълженіе).

Членъ 43. — Высоки-тъ договоряющы Страны припознавать независимость на Руманіѣ като ѣхъ приврѣзжж въ словія-та изложены въ слѣдующы-тъ члена.

Членъ 44. — Въ Руманіѣ, различно въ вѣрноповѣданія-та не ще можъ да ся поставя противъ никого като чинжъ за исключеніе или като неспомнѣность въ онова което ся относя до слаженіе-то съ гражданскы и политически права, до пріеманіе-то на общы жбы и почести или до упражненіе-то разны званія и занятія, въ кое-да-е место. Свобода-та и външно-то упражненіе на всички-тъ вѣрноповѣданія ще обезпечжж за всички които ся намравъ подъ вѣдомство-то на Руманскъ-тъ Државѣ тѣй както и за чуждѣ странници-тъ, и никакво прѣпятствіе не ся прави на Іерархическо-то устройство на разны-тъ общины и на тѣхъ-тъ отношенія съ духовны-тъ имъ наци.

За подданици-тъ на всички-тъ Сѣмъ-тъ-тъ-тъ или други, безъ различіе върж, ще има съвършенно равенство. Членъ 45. — Руманско-то Княжество поврѣща на Н. В. Рускы-тъ Императоръ оѣзи частъ отъ Бесарабскъ-земѣ, която ся зѣ отъ Русіѣ въ слѣдствіе на Паризкы-тъ Договоръ на 1858-го ограничѣнъ на западъ отъ долину-на-Прутъ, на югъ отъ долину-тъ-Килийскы-тъ рѣкавъ и отъ устіе-то-Старый Стамбулъ.

Членъ 46. — Острови-тъ които обрѣзувать Делѣ-тъ на Дунава както и островъ-тъ на Змиѣ-тъ, и Тулчакскы-тъ Санджакъ, който обема окрѣжия-та-зы) на Килиѣ, Сулинѣ, Махмудіе, Сѣчж, Тулчж, Бабадагъ, Хѣрсово, Кюстѣджж, и Меджидіе, ся съединявать въ Руманіѣ. Княжество-то пріема още земѣ-тъ на югъ отъ Добруджѣ-тъ



до еднаквост, която почива на Истокъ отъ Силистрѣ и достига до Черно-то море на югъ отъ Манкалийскѣ.

Граница-та линия ще се опредѣли на мѣсто-то отъ Европейскѣ-тъ Комисіи, която е установена за ограничѣние-то на Българіи.

Членъ 47. — Въпросъ-тъ за раздѣленіе-то на воды-тъ и за рыболовство-то ще се подложи на рѣшеніе-то на Дунавскѣ-тъ Европейскѣ Комисіи.

Членъ 48. — Никакъвъ гюмрюкъ не ще се зема въ Руманіи върху стоки които минуватъ прѣзъ Княжество-то.

Членъ 49. — Руманія ще може да сключва конвенции за нареждане-то на правдини-тъ и на прѣимущества-та на Консулы-тъ относително до покровителство-то въ Княжество-то. Придобыты-тъ права ще останатъ въ силѣ додѣто се измѣнятъ съ общо съгласіе между Княжество-то и интересующи-тъ се страни.

Членъ 50. — До сключваніе-то на единъ договоръ който да нареди правдини-тъ и прѣимущества-та на Консулы-тъ между Турціи и Руманіи, Руманскы-тъ подданици които пактуватъ или прѣбываватъ въ Турекѣ-тъ Държавѣ и Турекы-тъ подданици които пактуватъ или прѣбываватъ въ Руманіи ще се наслаждаватъ съ права-та порочителствуваны за подданици-тъ на други-тъ Европейскы Силы.

Членъ 51. — Въ онова което се касае до прѣдирія-та на общы направи и други подобны, Руманія ще поеме, за вѣнчѣ-тъ устѣпенѣ земѣ, права-та и задълженія-та на Портѣ-тъ.

Членъ 52. — За да уголѣмятъ оздравеніи-тъ порочителства за свободѣ-тъ на плаваніе-то по Дунава приознато като отъ Европейскы интересъ, Высоки-тъ договоряющы Страны рѣшаватъ че вѣнчѣ-тъ крѣпости и укрѣпленія, които се намиратъ по теченіе-то на рѣкѣ-тъ отъ Желѣзны-тъ Врата до устїа-та ѣ, ще се съборятъ и новы не ще се построяватъ. Никой воененъ корабъ не ще може да плува по Дунава надоло отъ Желѣзны-тъ Врата, съ исключеніе на лѣкы корабы назначены за рѣчнѣ полиціи и за гюмрюшкѣ службѣ. Корабы-тъ (стасіонери) на Силы-тъ при устїа-та на Дунава ще могатъ обаче да отиватъ до Галацъ.

Членъ 53. — Дунавска-та Европейска Комисія, въ нѣдро-то на коїто Руманія ще се прѣдставлява, еп остава въ вѣнчѣ-тъ си службѣ и ще ги упражнява отъ сега нататѣкъ до Галацъ въ пълнѣ независимостъ отъ земленѣ-тъ властъ. Всичкы-тъ договори, наредбы, а-тове и рѣшенія относително до испи-тъ права, правдини, прѣимущества и задълженія ся подтвърдаватъ.

Членъ 54. — Една година прѣди пичаніе-то на врѣме-то назначено за траїе-то на Европейскѣ-тъ Комисіи, Силы-тъ ще се съгласятъ върху продълженіе-то на властѣ-тъ ѣ, или върху протѣженія-та които тѣ бѣхѣ видѣли за нужды да въведѣтъ въ неїхъ.

Членъ 55. — Правила-та за плаваніе-то, за рѣчнѣ-тъ полиціи и за надорѣ-тъ отъ Желѣзны-тъ Врата до Галацъ ще се направятъ отъ Европейскѣ-тъ Комисіи спомоганѣ отъ прѣдстави-тъ на Крайрѣчны-тъ Държавы и е се съгласятъ съ правила-та които бѣ были направлены или ще се направятъ за пространство-то надоло отъ Галацъ.

Членъ 56. — Дунавска-та Европейска Комисія ще се споразуѣ съ който на право за да оздрави поддържаніе-

то на Фенерѣ-тъ върху островѣ-тъ на Змиѣ-тъ.

Членъ 57. — Извръшваніе-то на работы-тъ, назначены да отмахнатъ сѣнѣ-тъ които Желѣзны-тъ Врата и Водопадѣ-тъ причиняватъ на плаваніе-то, ся повѣрява на Австро-Унгаріи. Крайрѣчны-тъ Държавы на тѣзи частъ на рѣкѣ-тъ ще дадатъ вѣнчѣ-тъ улесненія, които може да потребатъ за работы-тъ.

Распорѣждания-та на членъ VI-й въ Лондонскы-тъ Договоръ отъ 13 Марта 1871 относително до право-то да се ебира едно приврѣменно даждіе за да покрые разносѣ-тъ на тѣзи работы ся оставатъ сѣщи-тъ въ ползѣ на Австро-Унгаріи.

Членъ 58. — Порта-та устѣпва на Рускѣ-тъ Държавѣ въ Азіи-земѣ-тъ на Ардаханъ, Карѣ и Батумъ съ това послѣдно пристанище, тѣй както и вѣнчѣ-тъ земѣ включены между старѣ-тъ Руско-Турекѣ-тъ границѣ и слѣдующѣ-тъ линіи:

Нова-та граница като почива отъ Черно-то море, съобразно съ опредѣленѣ-тъ линіи отъ Договорѣ-тъ на Св. Стефанъ до единъ точкѣ на сѣверо-западъ отъ Хордѣ и на югъ отъ Артинѣ, ся простира на правѣ линіи до р. Чурукъ, прѣминува тѣзи рѣкѣ и отива на истокъ отъ Ашмиченѣ, и оттамъ направо на югъ за да стигне Рускѣ-тъ границѣ, показанѣ въ Договорѣ-тъ на Св. Стефанъ, до единъ точкѣ на югъ отъ Нарманѣ, като оставя градѣ-тъ Олти на Русіи. Отъ показанѣ-тъ точкѣ при Нарманѣ, граница-та ся обръща на истокъ, минува прѣзъ Тебренѣкъ който остава на Русіи, и отива до Пенѣкъ Чай.

Тя слѣдва тѣзи рѣкѣ до Бардузъ, послѣ ся отправя къмъ югъ, като оставя Бардузъ и Еникюй на Русіи. Отъ единъ точкѣ на западъ отъ село-то Караганѣ, граница-та ся отправя по Меджингерѣ, върви на правѣ линіи къмъ върхѣ-тъ на горѣ-тъ Касадагъ и ся простира по линіи-тъ на раздѣленіе-то на воды-тъ между рѣчнѣ-тъ на Аракѣ на сѣверъ и рѣчнѣ-тъ на Мурадъ Су на югъ, дору до ветхѣ-тъ границѣ на Русіи.

Членъ 59. — Н. В. Рускы-тъ Императоръ обявява че негово-то намѣреніе е да направи Батумъ едно свободно пристанище, сѣщественно търговско.

Членъ 60. — Долина-та на Алешкердѣ и градѣ-тъ Баязидѣ, устѣпени на Русіи чрѣзъ XIX-й членъ въ Договорѣ-тъ на Св. Стефанъ, ся поврѣщатъ на Турціи.

Порта-та устѣпва на Персіи градѣ-тъ Хотурѣ и земѣ-тъ му тѣй както се е рѣшило отъ смѣсенѣ-тъ Англо-Рускѣ комисіи за опредѣленіе-то на границы-тъ на Турціи и на Персіи.

Членъ 61. — Порта-та ся задължава да осѣществи, незабавно, улесненія-та и прѣобразованія-та които изискватъ мѣстны-тъ нужды въ области-тъ населены отъ Арменѣ-тъ и да порочителствува обезпеченостѣ-тъ имъ противъ Черкѣзы-тъ и Кюрды-тъ. Тя ще съобщава отъ врѣме на врѣме зѣты-тъ за това мѣрки на Силы-тъ които ще бѣдѣ надъ приспо-бленіе-то имъ.

Членъ 62. — Порта-та като изрази желаніе да поддържа начало-то на религіознѣ-тъ свободѣ като ѣ дава най-обширно-то распространіе, договоряющы-тъ страны засвидѣтелствуватъ това самоволно обявленіе.

Въ никоїкъ частъ на Турекѣ-тъ Държавѣ, различіе-то на вѣрѣ-тъ не ще може да ся поставя противъ никого ка-

то причинѣ за исключеніе или като не-способностъ въ онова което ся относѣ до наслажденіе-то съ гражданскы и политическы права, до пріеманіе-то на общы службѣ и почести или до упражненіе-то на разны званія и занятія.

Всичкы ще ся пріематъ, безъ различіе на вѣрѣ, да свидѣтелствуватъ прѣдъ сѣдилища-та.

Свобода-та и вѣншно-то упражненіе на вѣнчѣ-тъ вѣроисповѣданія ще ся обезпечѣтъ за вѣнчѣ, и никакво прѣпятствіе не ще ся прави на Іерархическо-то устройство на разны-тъ общины и на тѣхны-тъ отношенія съ духовны-тъ имъ пачалници.

Духовны-тъ лица, поклонници-тъ и калугери-тъ отъ вѣнчѣ-тъ народности, които пактуватъ въ Европейскѣ или въ Азіатскѣ Турціи, ще ся наслаждаватъ съ сѣщи-тъ права, прѣимущества и правдини.

Дипломатическы-тъ и Консулскы-тъ агенти на Силы-тъ въ Турціи ще иматъ право да покровителствуватъ офиціално както горѣпоменѣ-тъ лица тѣй и тѣхны-тъ заведенія религіозны, благотворителны и други въ Свѣты-тъ мѣста и другѣдѣ.

Придобыты-тъ отъ Франціи права нарочно ся запазватъ, и разумѣва ся че никакво докаченіе не ще ся нанесе на настояще-то положеніе (статюко) въ Свѣты-тъ Мѣста.

Свѣто-Горскы-тъ калугери, каквото и да бѣде първоначално-то имъ отечество, ще завардѣтъ притѣжанія-та си и прѣжны-тъ си прѣимущества, и ще иматъ, безъ никакво исключеніе, пълно равенство на права и прѣимущества.

Членъ 63. — Паризкы-тъ Договоръ отъ 30 Марта 1856 както и Лондонскы-тъ Договоръ отъ 13 Марта 1871 оставатъ въ силѣ въ онѣзи отъ членове-тъ имъ, които не ся унищожаватъ или измѣнятъ чрѣзъ прѣдшествующы-тъ условія.

Членъ 64. — Настоящы-тъ Договоръ ще ся подтвърди и подвѣрженія-та му ще ся размѣнятъ въ Берлинъ въ разстояніе на три седмицы или по-скоро ако то може да стане.

За увѣреніе, Пълномощници-тъ го подписахѣ и ударихѣ на него печаты-тъ на гербовѣтъ си.

Берлинъ, 13/1 Юліи 1878.

## АМЕРИКАНСКЫ ВЗГЛЯДОВЕ НА АНГЛО-ТУРСКИЙ-ТО ДОГОВОРЪ.

Ню Йоркъ Тривюнъ.

Лордъ Биксфилдъ, додѣто има вышѣгласіе-то на своѣхъ странѣ въ Долнѣ-тъ Камарѣ и додѣто Царица-та го ласкае, ще бѣде на дѣло самодържецѣ-тъ на Английскѣ-тъ Държавѣ. Това на правленіе къмъ лично правленіе е твърдѣ опасно. Англичани-тъ ся хваляхѣ че тѣхна-та Държава въ сѣщпостъ е една вѣнчана Република, и че тѣхнынъ-тъ Владѣтель нѣма властъ нито колкото Прѣдсѣдатель-тъ на Съединены-тъ Държавы. Но прѣговори-тъ прѣзъ минжлы-тъ шѣсть мѣсецы, които ся свършихѣ съ заниманіе-то на Кипрѣ и съ поеманіе-то на покровителство-то на Азіатскѣ Турціи, показахѣ слабостѣ-тъ на Английскы-тъ народъ. Лордъ Биксфилдъ заедно съ сѣтрудници-тъ си тури въ дѣйствиѣ свои-тъ си планове безъ да ся свѣтува прѣдварително съ Камарѣ-тъ на Лордове-тъ или съ Камарѣ-тъ на Народны-тъ Прѣдставители. Английскы-тъ народъ не можаше да узнае какво ся вършаше отъ Правителство-то му и къмъ какво то ся стремеше. Флота-та ся не-

прати въ Ц/градъ, Индіиска войска ся доведе въ Срѣдиземно-то море, пазарѣ-щи ся направихѣ съ побѣдѣтель-тъ и съ побѣденѣ-тъ, Кипрѣ ся прієдѣни и голѣма-та отговорностъ на едно покровителство на Азіатскѣ Турціи ся пое; и за вѣнчѣ-тъ тѣзи нѣща Парламентѣ-тъ ся извѣсти когато тѣ бѣхѣ вече свършено дѣло. Това е нѣщо повече отъ лично правленіе; то е самодържавно.

Ню Йоркъ Крисчанъ Юнионъ.

Англія придобива единъ островъ който съдържа 3,600 четв. мили и брон около 150,000 жители. Този островъ е былъ нѣкога плодороденъ и богатъ; той съдържа сега много древности; и въ бѣдѣ-тъ той може да стане една важна морска станція въ Срѣдиземно-то море. Никой не може да прѣдскаже ползѣ-тъ, които Англія ще извлече отъ този островъ, но всякой трѣба да знае че тя дължи за придобиваніе-то му на единъ Еврениъ . . . Онзи, който поема единъ неопредѣленъ дългъ въ купуваніе-то на едно сѣжпо нѣщо, не може да знае ползѣ-тъ и загубѣ-тъ му додѣто не доде врѣме-то за равносѣтѣ-тъ. Ний знаемъ вече какво Англія е придобила; остава сега да видимъ колко сѣжпо то ще ѣ стане.

## РАЗНЫ НОВИНЫ.

Г. Глядетонъ изрекълъ въ Долнѣ-тъ Камарѣ едно слово, което траїло повече отъ два часа, и въ което той критикова подробно дѣло-то на Берлинскы-тъ Конгресъ и поведеніе-то на Английскы-тъ пълномощници въ него. Той никакъ не одобрява раздѣленіе-то на Българіи на двѣ области, безусловно-то заниманіе на Боснѣ и Херцеговинѣ отъ Австріи, и напѣрбеніе-то на Черногорскы-тъ завоеванія. Той силно напада записаніе-то на Кипрѣ отъ Англіи като го нарича безумно; той укорява Австріи че води единъ себелюбивъ политикъ, и Русіи че зема назадъ Бесарабіи. Той казва че въ вѣнчѣ-тъ въпросѣ касателно до Княжества-та, Българіи, Румелии и Гърціи, Английскы-тъ пълномощници сѣ были на странѣ-тъ на робство-то. Той скърби че Гърція слѣдвала Английскѣ-тъ а не Рускѣ-тъ политикъ, и ся радва че Турекы-тъ войскы никакъ не ще стоїтъ въ Источнѣ Румелии, нѣщо което той счита като най-важнѣ правдинѣ за тѣзи области.

Единъ царскы ферманъ опредѣля единъ платѣкъ отъ 1,800 т. л. на годнѣ-тъ за Едхемъ паша, бывшій-тъ В. Везиръ.

Съръ Хенри Драммондъ Вулфъ, членъ въ Парламентѣ-тъ, ся назначилъ Английскы комисарни за административно-то нареждане на Источнѣ Румелии. Той трѣгналъ съ другарѣ си отъ Англіи на 1-й того за Цариградъ. Г. Картрайтъ отъ Английско-то Цариградско посолство ся опредѣлилъ за неговъ писаръ.

Въ Долнѣ-тъ Камарѣ ся казало отъ странѣ на Английско-то Правителство че то было сега въ прѣговори съ Портѣ-тъ за сключваніе-то на единъ договоръ, който да упълномощава Англіи да тури въ дѣйствиѣ нѣкон прѣобразованія въ Азіатскѣ Турціи.

Напоследѣкъ, писма-та които съдържали свирѣства-та на Българѣ-тъ отъ 4 Марта до 11 Юліи (н. к.) сѣ ся раздали на членове-тъ на Английскы-тъ Парламентъ. По-голѣма-та частъ отъ тѣзи свирѣства станжлы въ Пловдивъ.



ский-тъ санджакъ, а други-тъ въ Едирненско-то и въ Бургашко-то окръжие. Нѣма съмнѣніе, че тѣ, колкото прѣвечени и да сѣ, ще направятъ лошо впечатлѣніе на образованный-тъ свѣтъ отъносительно за Българскій-тъ народъ.

Въ 17-то засѣданіе на Конгресъ-тъ, Кара Теодориди паша прѣдложилъ щото Русеія да поеме часть отъ Турекы-тъ дългове за Азіатскы-тъ области които и ся устѣживать. Контъ Шуваловъ отговорилъ че попече Русеія е была побѣдителка въ Европѣ и въ Азіѣ и е завоевала области, тя не може да поема дългове-тъ на Турціѣ. Князь Горчаковъ отхвърлилъ прѣдложеніе-то и ся почудилъ даже какъ такова нѣщо можало да ся прѣстави на Конгресъ-тъ. Тогавъ Князь Бисмаркъ спрѣлъ разискваніе-то му.

Въ сѣщо-то засѣданіе на Конгресъ-тъ, Князь Горчаковъ прѣдложилъ че всички-тъ подписавши Берлинскій-тъ Договоръ Силы трѣба да ся задължатъ да надзиравать испълненіе-то на условія-та му, като си запазятъ право-то да ся споразумѣтъ изново, въ противенъ случай, отъносительно за мѣркъ-тъ които трѣба да зематъ за да поржчителствувать желаемы-тъ слѣдствія. Това прѣдложеніе ся отложило да ся разыска въ 18-то засѣданіе, въ което понеже три Силы го поддържали противъ четыри, то ся отхвърлило. Рускы-тъ, Германскы-тъ и Австрійскы-тъ пълномощници были въ ползѣ на това прѣдложеніе, а Турекы-тъ, Англіискы-тъ, Френскы-тъ, и Италіанскы-тъ были противъ него. Венчкы-тъ обаче зели въ вниманіе бѣлѣжкѣ-тъ на Кара Теодориди паша че Турціѣ счита себе си задълженъ чрѣзъ подписа си.

Конгресъ-тъ обявилъ на прѣдставители-тъ на Гръцкый-тъ Патріархъ че не е въ състояніе да разгледа въпросъ-тъ за церковны-тъ имъ имущества въ Руманіѣ, и че тѣ трѣба да ся спогодятъ съ Руманско-то Правителство. При всичко това, прѣдставители-тъ ся обѣщали да подѣйствувать за тѣзи работѣ възпъ отъ Конгресъ-тъ.

Сжръ Лейардъ, Англіискый-тъ Посланникъ, придруженъ отъ Генералъ Дикснъ, посѣтилъ Генералъ Тотлебена на Св. Стефанъ минжла-та сжбота.

Сърбскы-тъ прѣдставители поддържали възвѣтъ Конгресъ-тъ ченаселеніе-то въ окръжія-та на Пиротъ, Трънъ и Вранѣ было Сърбско. Контъ Шуваловъ настоявалъ че Пиротъ е населенъ съ Българи, и Конгресъ-тъ най-послѣ рѣшилъ този въпросъ като далъ Пиротъ и Вранѣ на Сърбіѣ, а Трънъ на Българіѣ.

Дейли Нюзъ казва че жители-тъ отъ Трънското окръжіе, даже слѣдъ рѣшенія-та на Конгресъ-тъ, продължавали да пращатъ прошенія до Англіискый-тъ Консулъ въ Бѣлградъ, въ които искали присѣдиненіе-то си съ Сърбіѣ, защото были Сърби.

Ф. дю Босфоръ казва че Г. Дели-Яни, Елинскый-тъ прѣдставитель въ Берлинскый-тъ Конгресъ никакъ не защитилъ Тракіѣ и Македоніѣ, когато тѣзи области были много по-важны за Гърціѣ отколкото Ипиръ и Тесаліѣ.

Англіиска-та Царица испратила на Сафветъ Паша, В. Везиръ, Кордонъ-тъ на Индіискѣ-тъ Звѣздѣ.

Единъ Италіанскы вѣстникъ казва че политика-та на Г. Гладстона е *правда за цѣло-то челоушество*, а политика-та на Лордъ Бикънсфилда е *народна върховностъ*.

Дейли-Нюзъ казва че Англіѣ и Австріѣ не сѣ честиты съ първо-то си заимманіе на новопридобыты-тъ си земни. Англіиска-та войска ся бори сега съ нездравый-тъ и трескавый-тъ климатъ на Кипръ, а Австрійска-та съ Босненскы-тъ и Херцеговинскы-тъ възстаници.

Нѣкои вѣстници казватъ че Султанъ-тъ помолилъ Англіискѣ-тъ Царицѣ за да посредствува прѣдъ Австрійскый-тъ Императоръ за спираніе-то на кръвопролитіе-то въ Боснѣ и Херцеговинѣ.

Порта-та и Австріѣ още не сѣ дошли въ споразумѣніе върху заимманіето на Боснѣ и Херцеговинѣ. Първа-та иска да ся опрѣдѣли точно врѣме-то на заимманіе-то, а втора-та не склонява на това.

Въ минжлы-тъ четвъртъкъ, день-тъ на рождене-то на Рускѣ-тъ Императоръ, 300 Рускы войници влѣзли въ Варшѣ. Тѣ присѣтвували на молебствіе първо въ Българскѣ-тъ церквѣ и послѣ въ Гръцкѣ-тъ и въ Арменскѣ-тъ. Около стѣны-тъ на Варшѣ имало 10,000 души Руска войска. Гражданска-та властъ въ Варшѣ още не ся прѣдала на рѣцѣ-тъ на Русскы-тъ.

Турекы войскы и припаси слѣдватъ да идѣтъ тука отъ Варшѣ.

Вчера ся испратилъ отъ тука Царскы-тъ подароци за Мекѣ.

Една депутация отъ Княжество-то на Самосъ пристигна тука минжла-та седмица. Тя прѣдставила на Великый-тъ Везиръ слѣдующы-тъ исканія:

1. Избираніе-то на прѣдставители-тъ направо отъ населеніе-то, а не както ставало отъ 20 години насамъ отъ едно опрѣдѣлено число избиратели.
2. Взаимность-та на Гюмрюцы-тъ на Княжество-то съ онѣзи на други-тъ части на Държавѣ-тъ и припознаваніе-то на исправи-тъ имъ отъ венчкы-тъ гюмрюшкы власти; освобожденіе-то отъ даждіе-то по 20 % върху вина-та и по 40 на % върху спиртовны-тъ питіета.
3. Припознаваніе-то на рѣшенія-та на Самошкы-тъ сѣдилища.
4. Нарекданіе-то на здравословнѣ-тъ службѣ споредъ старому.
5. Намаленіе-то на годишный-тъ данѣкъ който ся плаща на Царско-то Правителство.
6. Освобожденіе-то отъ воененъ данѣкъ на Самошкы-тъ подданици които прѣбываватъ въ Държавѣ-тъ.
7. Прѣставаніе-то на военно-то заимманіе. Царскы-тъ военни кораби трѣба да стоѣтъ въ пристанище-то на Княжескѣ-тъ столицѣ.
8. Испрачаніе-то назадъ на Самошкы-тъ подданици които ся отправятъ до Министерството-то на Външны-тъ Дѣла когато прѣдлежи да ся испълни една прѣсѣда, както това ставало нѣкога.
9. Освобожденіе-то на Самошкы-тъ корабы отъ всяко даждіе което надминува онова на което Турекы-тъ търговскы корабы сѣ подчинени, и опрѣдѣленіе-то на единъ скелѣ на Галатѣ за стоварваніе-то на Самошкы-тъ спиртовны питіета.

Фаръ дю Босфоръ мысли че тѣзи ис-

канія на Самошкы-тъ жители сѣ твърдѣ умѣренны, и че Царско-то Правителство добръ ще направи да имъ гы устѣжи, защото тѣ прѣзъ послѣднѣ-тъ войнѣ стоели мирни.

Единъ Българскы вѣстникъ, подъ заглавіе "Марица," е почналъ да ся издава въ Пловдивъ. Той ще излѣзва два пѣти въ седмицѣ-тъ. Желаетъ му добръ сполукѣ.

Отъ послѣднѣ-тъ депешы ся види че Австрійскы-тъ войскы посрѣщатъ въ Боснѣ и Херцеговинѣ едно важно съпротивленіе не само отъ мѣстны възстаници, но и отъ Турекы войнцы, които ся съединили съ послѣднѣ-тъ.

Идуща-та сжбота Генералъ Тотлебенъ ще направи въ Св. Стефанъ единъ прѣгледъ на Рускѣ-тъ войскѣ отъ 100,000 души, който, споредъ мѣстны-тъ вѣстници, ще значатъ като сѣбогомъ на Цариградъ. Слѣдъ него тя щѣла да ся навезе на корабы за въ Русеіѣ.

Споредъ *Мессенджеръ* Г. Поляковъ, Рускы прѣдприемачъ, ще почне наскоро да прави единъ желѣзентъ пѣтъ отъ Свищовъ за Търново. Сжщый-тъ щѣлъ да направи въ послѣднѣ-тъ градъ нѣколко зданія за Правителство-то и единъ палатъ за Князь-тъ.

Порта-та испратила въ понтѣлиникъ до Великы-тъ Силы единъ нотѣ, въ който имъ изложила причины-тъ защо тя не може да приеме прѣпорѣченія-та на Берлинскый-тъ Конгресъ отъносительно за устѣжваніе земѣ на Гърціѣ.

## ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Лондонъ, 26 Юлій. — Долия-та Камара, вопрѣки съпротивленіе-то на Свободолюбивѣ-тъ Партіѣ, одобри прибавителный-тъ кредитъ отъ 2,000,000 ан. л., който ся иска отъ Правителство-то.

Віена, 27 Юлій. — Австрійскый-тъ Императоръ ималъ едно свижданіе съ Германскый-тъ вчера въ Теплицѣ, и ся завърналъ днесъ пакъ въ Віенѣ.

Лондонъ, 28 Юлій. — Англіискый-тъ Парламентъ ще склучи засѣданія-та си на 5 того. Той ще ся отвори пакъ по новѣ години.

Парижъ, 28 Юлій. — Великый Дукъ Константинъ, братъ на Рускый-тъ Императоръ, пристигна днесъ въ Парижъ. Сжщо и Великый Дукъ Никола, тоже братъ на Рускый-тъ Императоръ, ся очаква тука за прѣзъ Септември.

Мадридъ, 29 Юлій. — Республиканскы чети сѣ ся появили въ южнѣ-тъ часть на область-тъ Естрамадурѣ.

Лондонъ, 31 Юлій. — *Таймсъ* въ депешный-тъ си уведѣтъ членъ казва че Гърціѣ е пѣлно оправдана да иска отъ Турціѣ тураніе-то въ дѣйствиѣ на прѣпорѣченія-та на Берлинскый-тъ Конгресъ отъносительно до поправленіе-то на Греко-Турекы-тъ граници. Той казва още че Лордъ Бикънсфилдъ и Англіиско-то Правителство ще заслужатъ най-голы-тъ укоренія, ако не настоѣтъ прѣдъ Портѣ-тъ върху този прѣдмѣтъ.

Атина, 31 Юлій. — Гръцкый-тъ Царъ испратилъ нѣколко чиновницы съ едно тайно посланіе до Черногорскый-тъ Князь.

Парижъ, 31 Юлій. — Говори ся че нѣкои Силы прѣдлагали Князь Георги Бибеско, който принадлежи на извѣстнѣ-тъ фамиліѣ на бывши-тъ Влашки Господари, като подгласникъ (кандидатъ) за

прѣстолъ-тъ на Българско-то Князь.

Віена, 31 Юлій. — Минжлы-тъ твъртъкъ, кървавы биткы стану. Боснѣ въ продълженіе на 8 часъ станици-тъ, които были 6,000 и 4 топа, были разбити и распрелѣдъ като оставили на бойно-то 400 души убиты и ранены. Автѣ хванали 600 плѣнници, отъ 360 души были редици. Плѣн които убили нѣкои отъ Австрійскы войнцы, были застрѣлени. Австрійска войска имала до 60 души убиты нены. Възстаници-тъ събирали силы въ Влашицѣ близо до Трънѣ.

Лондонъ, 31 Юлій. — Двама гліискы-тъ Министры обявили въ тѣ Камарѣ че Англіиска-та флота напусне околность-тъ на Цариграда слѣдъ заминуваніе-то на 1 войскы отъ тамъ, и прибавили че бжде наскоро.

Рагуза, 1 Августъ. — Черногорскый-тъ Князь свикалъ всичкы-тъ Херцеговинскы главатары и първенцы на въ Грахово, което щѣло да е тогъ. Щѣла-та на това събрание вѣстна, но види ся че нма нѣкъ заплитанія.

Лондонъ, 1 Августъ. — Понеч е пратила еднѣ особнѣ мисіѣ минжлаго въ Афганистанъ, дѣтъ да направи еднѣ военнѣ станции Англіѣ ще прати тамъ особнѣ прѣзъ Септември.

С. Петербургъ, 1 Августъ. — Скъ-тъ Панслависткы Комитетъ туралъ, и прѣдсѣдатель-тъ мусаковъ, ся испѣдилъ отъ Москъ щото проповѣдвалъ възстаничєніѣ.

Віена, 1 Августъ. — Австрійскы войскы нанесѣхъ, на 26 минжла побѣдѣ надъ възстаници-тъ ность-тъ на Епикъ; тѣ хванѣ табуръ редици плѣнници. Единѣ занело Травникъ на 30 ми.

## РОБЕРТЪ КОЛЕЖЪ

Това извѣстно вече учебно което ся намира на прѣкрасно-то положеніе, Румели Хисаръ, на Боснѣ което е снабдено съ пѣлно собны учители за разны-тъ языцы-тъ, ще почне идущѣ-тъ лици-тъ години на 4/16 Септември. Онѣзи които искатъ по-подробнѣ за курсъ-тъ на наукы-тъ му віѣ-та на приѣманіе ученицы пр., нека ся отнесѣтъ до Банкѣ Хянесъ и С-іе, Першембе Палата, или до Дирекціѣ-тъ на у.

## АМЕРИКАНСКЫ ДѢВНИЧ ПАНСИОНЪ.

Този пансионъ ся намира на по мѣстоположеніе на Босфору Юскюдаръ. Той е снабденъ което може да даде едно досъ образованіе на дѣвници отъ народности. Годишна-та плата който желае повече свѣдѣнія нека ся отнесе до Редакціѣ "Зорницѣ".

Той ще ся отвори на 5/17 Септември.

Издава ся отъ Американско-то Общество.

Редакторъ Т. А. Байнътъ Въ Американъ-Халъ

Въ Печатницѣ-тъ на А. Х. Б.